

BESMELE, TEVEKKÜL, ZİKİR VE İSLAM KARDEŞLİĞİ HAKKINDA ÖĞÜTLER

Eûzubillahimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbilâlemin ve'l-âkibetü li'l-müttekîn. Vessalâtü vesselâmü alâ seyyidînâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn. l'lemû eyyühe'l-ihvân enne efdale'l-kitâbi kitâbullah ve enne efdale'l-hedyi hedyü Muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem ve şerra'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesin bid'ah ve külle bid'atin dalâleh ve külle dalâletin fi'n-nâri. Ve bi's-senedi'l-muttasîli ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

وَاللّٰهُ مَا زَالَ الشَّيْطَانُ يَأْكُلُ مَعَهُ حَتَّى سَمَّى فَلَمْ

يَبْقَ فِي بَطْنِهِ شَيْءٌ إِلَّا قَاءَهُ

Vallâhi mâ zâle'sşeytânü ye'külü meahû hattâ semmâ felem yebka fî batnihî şey'ün illâ kêehû.

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl.

Uzun bir ravilerden sonra. Bir adam gelmiş. Yemek yiyor. Yemek yerken Cenâb-ı Peygamber diyor ki, şeytan da bununla beraber yiyormuş. Yedi. Sonra adamın aklı başına geldi. *Bismillâhi evvelehu ve âhiruhu* dedi. Şeytanı

yediklerini çıkardı, içinde bir şey bırakmadı. Binâenaleyh siz Allahu Teâlâ'nın ismini anmadan herhangi bir işe, yalnız yemeğe mahsus değil, herhangi bir işi yapmaya teşebbüs ettiğinizde onun ismini anmazsanız bu işe şeytan karışır.Şeytanın karıştığı işten de insana hayır gelmez. Sabahleyin yatağından kalkarken, Bismillah der kalkarsın. Yatarken, Bismillah dersin. İşine giderken, evinden çıkarken, Bismillah dersin. Dükkânı açarken, dairene giderken, herhangi bir işin varsa, Besmele-i Şerife'yi insan dilinden bırakmamalı. İçinden de çıkarmalıdır ki Allahu Teâlâ onun yardımcısı ve muini olsun.

Besmelenin çok fadaili vardır. On dokuz harften ibarettir. Harfi on dokuzdur. O, on dokuz harf ile cehennemin zebanilerine karşı gelir. Bu besmele-i şerîfe ki Allahu Teâlâ'nın ismidir. Üç ismi var. Allah, Rahman ve Rahim. Bismillahirrahmanirrahim. Üç isimden mürekkep. Üçü de Allah'ın. Birisi Allah'ın kendi ismidir ki. Allah. Bu hiç kimseye verilmemiştir. Bu yalnız Allah'a mahsustur. Rahman, Rahim kullarda da vardır.

Abdurrahman deriz. Rahim Bey deriz, Rahmet. Rahman, Rahim. İzafetlerle kullanılan

isimlerdir. Fakat Allah ismi hiç kimse kullanmamıştır. Ancak izafetle Abdullah derler, müstesna. Binâenaleyh Allahu Teâlâ'nın ismini anmak da besmele-i şerife önde gelir. Onun için kitabımızın başı da

Bismillâhirrahmânirrahîm ile başlanır. Besmelesiz okunan Kur'an'dan da hayır olmaz. Fayda olmaz yani.

Onun için kitap herhangi bir kitap ki üç şeyden hâlidir. Onun başında besmele yoktur. Cenâb-ı Peygamber'de salavât-ı şerîfe yoktur. Allahu Teâlâ'ya hamd-ü senâ yoktur.

Onun için eski kitaplarda,

Bismillâhirrahmânirrahîm, elhamdülillahi Rabbil alemin. Ve's-salatü ve's-selamu aleyhi ve seyyidina Muhammedin ve aleyhi ve sellem.

Başında besmele, arkasında hamd ü sena, arkasında Peygamber Efendimiz'e salavât-ı şerîfe vardır. Rahmetlik hocamızdan dinlediğimiz gibi, bir kitap ki başında bu üç şey yoktur, onu okumayın derdi. Bir kitap ki onun başında bu üç şey yoktur, o kitapta hayır yoktur. Fayda olmaz. İçerisi altın dolu olsun. Altın insana bazen fayda vermez, zararlı olur. Yutulmaz. Binâenaleyh, besmele-i şerifeyi her işin

başında yapın ki, yediğiniz de size faydalı olsun, yaptığınız işler de sizlere faydalı olsun.

Bismillâhirrahmânirrahîm 'in çok fadaili vardır. Bir kere Hazreti Ömer'in devrinde, Humus denilen kasabayı muhasara etmiş. Fakat içerdeki gavurlar inatçı türlü teslim olmuyorlar. Teslim olmamakla beraber sıkışmış bir duruma girmişler. Demişler ki Hazreti Ömer'e haber yollamışlardır. Bize bir keramet gösterson de biz onların Müslümanlıklarının sağlamlığını anlayalım, kaleyi teslim edelim ona. Hazreti Ömer demiş, ne istiyorlar? Bir zehirleri varmış, o zehirden bir parça içersen, içerseniz kaleye size teslim edecekler. Tabi gavurların maksadı içsin de ölsün de kurtulalım. Hazreti Ömer alıyormuş onların zehirlerini. *Bismillâhirrahmânirrahîm* diyor ama arkasında bir duası var, ya hayyu ya kayyum, o hatırımda yok. Onlar beraber içiveriyor. Gavurlar bakışıyorlar ki ha şimdi ölecek, ha şimdi ölecek diye. Bakıyorlar ki ne ölen var ne kalan var.

Zehrin zehirliği kendinden değildir. Zehir mutlaka öldürücü bir şey değildir. Yani Allah'ın Teâlâ'nın izni taalluk etmeden bir şey olmaz. Eğer ateş yakıcı olsaydı İbrahim'i yakardı. Niçin yakmadı İbrahim aleyhisselam'ı? Su boğucu

olsaydı Musa'yı boğardı, Hazreti Musa'yı boğardı. Boğabildi mi? Ne Musa'yı boğabildi ne de etrafındaki insanları boğabildi. Firavunu boğdu. Demek ki ona şey taalluk ediyor. İzin oraya taalluk ediyor. Her şey böyle. Bıçak kesmez. Bıçak kesen şeydir. İsmail'i niçin kesmedi? Bıçak, bıçak eğer kesme kudreti varsa İsmail'i niçin kesmedi bıçak? Kesemedi. Taşı kesti, İsmail'i kesemedi. Etti İsmail de bizim gibi. Pekâlâ doğranırdı. Fakat izni İlâhi taalluk etmedi. Her şey bunun gibidir. Zehrinin zehirliği, Allahu Teâlâ'nın izniyle öldürülür bu. İzni İlâhi olmasa bala döner o.

Allahu Teâlâ da Allahu Teâlâ insanı çok mükemmel bir mahlûk yaratmıştır. İnsan, Rabbul Alemin olan Allahu Teâlâ, kendi kuluyla arasında alaka vardır, ilgi vardır, irtibat vardır imanlı kullarıyla. İmanlı kul Allah'a seslendi miydi, Allah onun her, ister seslenmesin, ister seslensin, ister seslenmesin. Allah bilicidir yani. Kulun her halinden haberdardır, bilicidir. Bildiği için hem evvelindeki işlenmişleri bilir, hem biz daha ne kadar kim bilir yaşayacağız, bu yaşayacağımız içerisinde neler yapacaksak onları da bilir. İstikbale de var, maziye de var

taalluku. Binaenaleyh Allah'ın bilgisi mahdut değil öyle. Hem geleceği bilir.

Ya'lemu mâ beyne eydîhim vemâ hal-fehum diye her gün ayetel kürsü okuyoruz ya. Ne demek bu? İşte bize oradan bir güzel ders ki, bak Allahu Teâlâ öyle bir bilginin sahibi ki, Sen Allah'a gönlünü verdin miydi Allah senin ihtiyaçlarını biliyor. O gavurunu verdi. Haa bunlar benim Ömer'imi şey yapıyorlar, öldürmeye kast ediyorlar. Zehire diyor: Sakın ha! Öldüremezsin. Şifaya dön. E bunun çok emsali vardır. Onun için *Bismillâhirrahmânirrahîm*. Allah cümlemizin dilinden de gönlünle de almasın. Daima her işimizin başında da *Bismillâhirrahmânirrahîm* şeyimiz olsun, öncümüz olsun, rehberimiz olsun. Bu hadîsi Buhârî bize nakleliyor.

Yani besmelesiz olan çocuklara da şeytan taalluk eder ha. Çocuk evlat oluyor ya, bu evlat olacağı zamandaki içtima halinde besmeleyi unutan insanların çocuklarına şeytan musallat olur. Musallat olur, ondan sonra bazı çocuk bakarsın ağzı bozuk, burnu bozuk, içi bozuk, dışı bozuk, sakattır, şudur, budur. O zaman o vakitinin içerisinde şeytanın ona tesiri olmuştur. Onun için o zamanda zaten evlenmek keyif için

değildir. Keyif için evlenirse insan aldanır. Evlenirken insan Allahu Teâlâ'ya hayırlı bir evlat olsun da benden sonra Allahu Teâlâ'nın zikrine yardımcım olsun benim için. Bu niyetle evlenirse buradan olan çocuk velî de olur. Velî de olur yani. Onun için o saatte uyanık olmak lazım derler.

Binâenaleyh evlenme kitapları vardır. Evlenme kitaplarında bazı nasihatler verir evlenenlere. Bu nasihatlerin içerisinde der ki işte iki rekât namaz kılacaksınız, abdest alacaksınız, gelin hanım da kılar, sen de kıalarsın. Bir de Allah'a el açar dua edersiniz. Ya Rabbi! Bizim bu gecemizi mes'ud et, bize hayırlı evlatlar da ver. Buna mumâsil dünyamızı, âhiretimizi de hayırlı et diyerekten bir duadan sonra Allahu Teâlâ'dan artık istediğinizi istersiniz. Binâenaleyh, besmele her yerde lazım yani. Onun için helaya giderken, Allah'tan, Allah'a orada bulunan kötü mahlûkların şerrinden sakınmak için, *Eûzubillahimineşşeytânirracîm*. Çıktıktan sonra, Ya Rab! Sana hamd olsun, bana eziyet verenleri benden giderdin. Gitmeseydi ne yapardık? Bana eziyet verenleri giderdin, fayda verenleri bana bıraktım. Sana hamd olsun Ya Rabbim! Çıkarken de bunu demek vazifemiz.

Çünkü bu da bir nimettir. Bu nimetten mahrum olsak, kıvrılır dururuz, doktor doktor, ondan sonra bakarsın ilaçlar da fayda etmez, hadi ameliyatlara filan derler, bağırsağın bağlandı falan diyerekten, bir sürü ıstırapları içerisine kalırsın, yine iş fayda vermez. Niçin? E Allahu Teâlâ o nimeti bize vermiş, buna hamd etmek lazım. Giderken Allah'a sığınır, çıkarken de Allahu Teâlâ'ya hamd ederiz ki, Elhamdülillah, bize zarar verenleri giderdin Ya Rabbi vücudumuzdan. Fayda verecek, hayırlı şeyleri de alıkoydun vücudumuzdur ki, onlarla da besleniyoruz. Besmelenin fadaili pek yok. Bu kadar-cık yeter.

a. Zikir Ve Tesbihin Önemi

وَاللّٰهُ لَقَدْ سَبَقَ اِلَىٰ جَنّٰتِ عَدْنٍ اَقْوَامٌ مَّا كَانُوْا اَكْثَرُ
النّٰسِ صَلٰةً وَلَا صِيَامًا وَلَا اَعْتِمَارًا وَلَكِنَّهُمْ
عَقَلُوْا عَنِ اللّٰهِ مَوَاعِظَهُ فَوَجَلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَاطمَآنَتْ
اِلَيْهِ النُّفُوْسُ وَخَشَعَتْ مِنْهُمْ الْجَوَارِحُ فَفَاقُوا
الْخَلِيْقَةَ بِطِيْبِ الْمَنْزِلَةِ

*Vallâhi lekad sebeka ilâ cennâti adnin ek-
vâmün, mâ kânû eksera'n-nâsi salâten ve lâ*

*sıyâmen ve lâ'timâran, ve lâkinnehüm akalû
ani'llâhi mevâidahû, fevecilet kulûbühüm,
ve'tmeennet ileyhi'n-nüfûsü, ve haşeat min-
hümü'l-cevârihu, fefâku'l-halikate bi tâbi'l-
menzileti.*

*Vallâhi lekad sebeka ilâ cennâti adnin ek-
vâmün.* Buradaki vav yine kasem vavıdır, ye-
mindir yani. Cenâb-ı Peygamber kasemle, ye-
minle söylüyor ki, bir takım kavimler var ki, in-
sanlar, cemaatler. Bunlar cennet-i Adn'dedir

Cennet sekiz derece üzerinde ya. O sekiz
dereceden en güzel cennet de cennet-i
Adn'dir. Hz. Allahu Teâlâ'nın kullarının mesudi-
yet, mes'ud olması için ahirette hazırlanmış ya-
pılmış ev. Ha bizim şimdi bir şeyimiz var. Canı-
mız çıkıyor ya. Bu canımızın çıkacağı, can alın-
dığı noktada Azrail aleyhisselam canı alır. Bi-
zim âhiretteki yerlerimizde hangi yeri burada
kazandıysak, buradaki kazancımız esnasında
cennetteki yerimizi mi kazandık yoksa cehen-
nemdeki yerimizi mi kazandık? Bu kazandığımız
yeri gösterir bizim ruhumuza. İşte senin yerin
burası der. Bu bir an içinde. İşte senin yerin
burası der, getirir başımızı de bırakır. Onun
için şimdi canı çıkmakta olan insan cehennem-
deki o yerini görünce suratı buruşur, gözü

kararır, suratı kararır, korkunç bir hal olur. Niçin? O cehennemdeki azap evini görünce insanda hal kalmaz tabiatıyla.

Bir de var ki cennetteki yerini gösterirler, o da sürur, sevinç içerisinde elhamdülillah, canını öylece verir. Allah hepimize iman-ı kâmile cennetteki yerini görerek ölenlerden eylesin. Cennetteki yerini görerek ölmek isteyenler de *Sübhanallâhi ve bihamdihi, Subhanellahil azim ve bi hamdihi* çokça devam etsinler. Her tesbih, *Allah, La ilahe illallah*, tesbihler, neler varsa birçok var. Bunları hangisine insan devam ederse hepsi Allahu Teâlâ'nın zikridir. Kur'an okumak da öyle, hadîs okumak da öyle. Hepsi Allah-u Teâlâ'nın zikridir. Bu zikirlerin hangisiyle meşgul olursa olsun, son nefesini verirken bakarsın ki iman ile gitmiş, cennetin yerini göre göre sürur ile gitmiştir. Allah cümlemize nasip etsin inşallah. Şimdi bu cennet Adn'a gidiyor bu insanlar. Sebep? Öncü. Herkes gitmeden bundan gidiyor cennete. Kimmiş bunlar?

Mâ kânû eksera'n-nâsi salâten ve lâ sıyâmen. Fakat bunlar yani çok namaz, çok oruç tutmamışlar. Ancak farz namazlarını kılabilmişler. Nafile namaz kılamamışlar. Nafile oruç tutamamışlar. Nafile sadaka

verememişler. Nafile hayratlara iştirak edememişler. Yapamamışlar. Ya vakitleri yok yapamadılar yahut imkânları olmadı yapmadı, yapamadılar. Fakat cennete önden gidiyorlar. Çok sadaka verenler var, çok namaz kılanlar var, çok oruç tutanlar var, çok hacca gidenler var. Bunlar duruyor, bunlar gidiyor, cennete.

Velâ'timâran. İtibar ki, ibadette ne kadar şeyler varsa yapılması lazım gelen dinde, onlardan da fazla nasipleri yok.

Ve lâkinnehüm. Lakin bunların cennete öncü olarak gitmelerinin sebebi, *akalû ani'llâhi mevâidahû*, Allahu Teâlâ'yı bilmekte. Onun azamet ve heybetinde, çok muhafazakâr. Çok muhafazakâr. Hiçbir fedakârlık yapmıyorlar.

Allahu Teâlâ, maârif-i İlâhiye. Maârif-i İlâhiye kitaptan bilinmez. Hocaların söylemesiyle bilinmez. Başkalarının söylemesiyle bilinmez. Gözlerin görmesiyle de bilinmez. Şimdi hepimizde göz var. Gavurunda da var, bizde de var. Biz gözlerimizle görüyoruz ki bugün koca bir kâinat var ortada. Bugün duyduğumuz hesaba göre mesela ay, güneş bir saniyede 40 kilometre yol gidiyormuş. Ha?

40 değil. Adapazarı ne kadar buraya? 140 metre. 140 kilometre birden gidiyor. Bir, bir deyinceye kadar. Güneşteki hız bir saniyede 140 kilometre gidiyor. Saniyede. Şimşek gibi. Şimdi bunlar, bu maarif-i İlahiyye, bunu gavur biliyor tabi, bak ne güzel ölçüyor her şeyi, hesapları, ayın ta hangi dakikada, hangi saniyede, neresine konacağının hesabını biliyor, iyi biliyor. Makinesinden biliyor, aklından biliyor, buluyor bunu, saniyesindeki dediği yere, gemisini indiriyor. Bu kadar bilgiye göre Allah'ı bilmek bunların için çok kolay olacak. Fakat Allahu Teâlâ onun kalbine bu bilgiyi vermeyince bilemiyor insan işte. Binâenaleyh, Allah'ı bilmek kolay bir şey değil. Bakıyoruz, her şey var. Bunların sahibi kim? Allah. Başka bir şey diyemezsin. Kimse diyemez. Bu varlıkların sahibi Allah. Allah dememek için deli olmak başka. Deli olmaktan başka çare yok. Aklı varsa kâinatta neyi sorarsan sor, bu varlığın sahibi Allah diyecek. Binâenaleyh, bunlardaki idrak böyle şuradan buradan duyma değil.

Gönüllerindeki nurun kuvvetiyle Allahu Teâlâ'yı idrak edişleri üç mertebe üzerindedir. Avamın biliş var, havasın biliş var, havasıl havasın biliş var. Şimdi insanlar da üç zümredir

zaten. İman eder, alt tabakada kalır. İman eder, orta tabakaya çıkar. İman eder, üst tabakaya çıkar. Üst tabakası, alt tabakası hepsi ehl-i imandır. Ama o yüksek tabakanın insanı, bu orta tabakanın insanı, bu da aşağı tabakanın insanı. Orasına biz karışmayız. Hepsi mü'mindir bunların. Hepsi mü'mindir.

Binâenaleyh şimdi bir mühim nokta geldi. Biz Müslümanlar. Kaffaten şark garp arası, hangi mezhepten, hangi dinden, hangi cinsten olursa olsun. Lâ ilâhe illallah Muhammedun Resûlullah. Diye İslâm dinini kabul ettikten sonra Müslüman olmuş ve Müslümanlık olunca Allahu Teâlâ'nın emriyle kardeş olmuşlardır.

Müslümanlar;

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ¹

Innemâ'l mü'minûne ihvetun. Ayet-i kerîmesi Allahu Teâlâ bizi kardeş etmişti. Bitti. Bu bitti. Bütün Müslümanlar kardeştirler. Bu kardeşlikleri bozanlar Müslümanlığın dışındadır. Buraya çok dikkat lazım. Bu Müslümanlığı Allah vermiştir bize. Allah'ın verdiği müslümanlığı bozanlar müslümanlığın dışında bir

¹ Hucurât Suresi, 10.

cemiyettir. Ahmetçisi, Mehmetçisi, Alicisi, Velicisi yok. Biz hep Müslümanız. Hepimiz birbirimizin kardeşiyiz.

Binâenaleyh hepimiz el ele verip sarılıp kaynaşmamız lazım. Bu kaynaşmayı bozuyor. Sen benden değilsin, sen bizim yanımıza sokulma. Öteki der, hayır ben sizi tanımıyorum. Beriki de şu, ne olur bu olur mu böyle şey? Hani müslümanlık, kardeşlik? Sen müslüman değilmisin? Ben de müslümanım. İnkâr ediyorsan eğer benim müslümanım olduğumu, o başka o zaman. Müslümanım, müslüman değilsin diyen evvela kendi kâfir olur. Evvela kendi kâfir olur. Bir müslümana kâfir demek, çok büyük vebaldir. Onun için bu kardeşler, Allah-u Teâlâ'nın akılları, fikirleriyle çok muhafazakâr olarak, maarif-i İlahiye ve esma-i hüsnası Cenâb-ı Hakk'ın 99 tane ismi var. Bu isimleriyle Allah-u Teâlâ'yı çok iyi takdir ediyorlar, biliyorlar ve O'na bağlanıyorlar. Buna bağlanmak için kısacık bir hikâye. Birkaç defa söylemişimdir ama yeri geldiyse tekrarlamakta fayda vardır.

Hazreti Ömer Mekke'ye gidiyor. Yanında da bir arkadaşı var. Acıkmışlar yolda. Bir çobana rast gelmişler. Demişler ki çobana, bize bir koyun sat. Çoban demiş ki, benim değil

koyunlar. Ama ver bir koyun da yiyelim biz de açız. Sen sonra efendine dersin ki, kurt yedi, filan bir şeyler dersin efendim. Ya demiş Allah'ı ne yapalım? Efendiyi kandıracağız, kolay. Ama Allah'ı ne yapalım? Bu bir çoban efendi. Mektebe gitmemiş, medresesi yok, okuması yok, bir şeysi yok. Belki dili de doğru dürüst bilmiyor.

Fakat Allah korkusu içine inmiş, sinmiş. O korku içerisinde bunu Allah görüyor diyor. Bizim benim buradaki muamelemi Allah görüyor. Ben yalan söylersem efendiyi kandırırım ama Allah kanmaz ki. Hazreti Ömer bunun üzerine adamın sadakatine şey, sürüyü satın alıyor, al diyor, dünyadaki mükâfatının karşılığı bu, doğruluğunun karşılığı sana, al bunları, yaşa diyor. Şimdi bunlar Allahu Teâlâ'yı, bak hicret nasıl olacak şimdi? Hepimiz Allah'ı biliyoruz, davasındayız ama bak ne diyor.

Fe vecilet kulûbühüm. Allah'ın ismi anıldığı vakitte tirim tirim titrerler. Tirim tirim titrerler. Allah'ın emrinin dışarısına çıkamaz. Allah'ın istediğinin dışarısına çıkamaz. Allah'a tam bir kul olur. *Vecilet kulûbühüm.* Kalpleri tirim tirim titrer korkularından. Titreyince. *Ve'tmeennet ileyhi'n-nüfûsü.*

Ki, *Estaîzu billâh*. Bu Kur'an-ı Azimuş-şan'daki şu âyete denk geliyor.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ²

*Innemâ'l mü'minûne'llezîne izâ
zukira(A)llâhu vecilet kulûbuhum.*

Hazreti Allah mü'mini tarif ederken, mü'mini bize tarif ederken, şu surede diyor ki; mü'min o insandır ki, Allah'ın ismi anıldığı vakitte, *vecilet kulûbuhum*, kalpleri titrer, korkar, korku içindedirler. Bu korku olunca, *vecilet kulûbühüm*, kalp reistir, hâkimdir. Bütün vücut ona teslim olmak mecburiyetindedir. Bütün vücut, azalar ona teslim olur. Teslim olunca, kalp de sakin, azalar da sakin. Yani Allah-u Teâlâ'nın emrinden dışarıya çıkamazlar hiçbirisi. Bu imanın verdiği kuvvet ve nur ile.

أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ³

*Elâ bizikri(A)llâhi tatmeinnu'l-
kulûb.*

Allah'ın zikriyle kalpler sakin olur. Kalplerin sükûnu Allah-u Teâlâ'nın zikriyledir. Şimdi bazı insanlar da kalp hastalığı oluyor mesela.

² Enfâl Suresi, 2.

³ Ra'd Suresi, 28.

İşte çeşitli ilaçlar veriyorlar, onları durdurmak için. Onun birinci, en güzel çaresi, Allah'a teslim olup O'nun zikrine müdavim olmak. Allah'ın zikrinden de. Ki öyle olduğu vakit de, *elâ bi-zikri(A)llâhi tatmeinnu'l-kulûb*. Ey kulûb-ül mü'minîn. Ama iman olmak şartıyla. O iman ki, tam bir imandır.

Fe kulubul avam. Şimdi kalpler çeşit hep-simizde. Avam tabakasının kalpleri, *bi tesbih ve senâ*. Elhamdûlillah, Subhanallah, Lâ ilâhe illallâh, çeşitli tesbihler yapmakla bu kalp mut-main olur, salaha erişir.

Amerika'dan Filipinli bir doktor geldi. Filipinli bir doktor. Sinir mütehassısıymış. Misafir oldu. Sırası geldi, dedim ki doktor beye, tercüman vardı tabi arada, Türkçe bilmiyor. Doktor beye soralım bakalım ki bu çok sinir hastası var şimdi ortada. Bu sinir hastalıklarının tedavisi ne ile olur? Amerikalılar nasıl yapıyorlar?

O dedi ki, tesbih çekmekle olur dedi. Tesbihte o kadar fevâid vardır ki efendi, o kadar fevâid vardır ki bedavaya sevap vermiyor ki Allah. Bu tesbih insanları salaha sevk ediyor, korku veriyor içerisine, günahlardan sakınıyor, saklıyor, fenalıklar yaptırmıyor, hem kendine faydalı hem de şehrine faydalı olmaya çalışıyor

bu tesbihlerin yardımını. Çünkü biliyorsunuz ki her şey nur ile kâimdir. Nur olmazsa bir şey olmaz. Şimdi aydınlıkları söndürün, ben şaşırır kalırım ortada. Hepiniz şaşırırsınız. Bazı geceler lambalar sönüyor, nasıl şaşırıyorsunuz?Gözümüz var ya ama bir şeye yaramıyor. Niçin?

Işık yok. Gönüllerde de ışık olmayınca aynı kardeşim, aynı. Gönüllerin ışığı tesbihlere bağlı, zikirlerle bağlı, ibadetlere bağlı. İbadeti nispetinde ışık alır gönül. Üç mumluk ışık başka. Yüz mumluk ışık başka, beş yüz mumluk ışık başka. İbadetin ne kadarsa, ışığın da o kadar çok olur. Işığın nispetinde muârif-i ilahiye hâsıl olur insanda.Muârif-i ilahiye has nispetinde insanda kemâl has olur. Allah cümlemizi bu kemâle ulaşan kullarından eylesin.

*Ve'tmeennet ileyhi'n-nüfûsü, ve haşeat minhümü'l-cevârihu, fefâku'l.*Bu suretle te-fevvuk edilir. Tevafukların sebebi, Allah'tan korkuları ve Allah'a teslim oluşları. *Fefâku'l-halikate.* Mahlûklara karşı üstünlük aldılar ve bu üstünlük dolayısıyla da cennete önden gittiler. Hem de en güzelinden. *Bi tıybil menzile.* Cennet-i adn çok güzel bir yer.

وَبِحُسْنِ الدَّرَجَةِ عِنْدَ النَّاسِ وَعِنْدَ اللَّهِ فِي الْآخِرَةِ

Vebi husni'd-deraceti inde'n-nâsi ve in-dellâhi fi'l-âhirati.

Hem *inde'n-nâs*, hüsn ü zan kazanıyorlar insanlardan. Çünkü bunlardan kimseye zarar gelmiyor. Kimse incinmiyor. Ellerinden geldiği kadar herkese şefkat ve merhametle muamele ediyorlar. Ve bunu tavsiye ediyorlar birbirlerine. Kardeşiz diyorlar. Kardeş kardeşe karşı nasıl muamele ederse, biz birbirimize karşı öyle muamele etmemiz lazımdır. Ama sen istersen Rusya'dan gelmiş ol, öteki Japonya'dan gelmiş olsun, öteki Amerika'dan gelmiş olsun, hangi cinsten olursa olsun, *Lâ ilâhe illallah Muhammedu'r-Resûlullah* dedikten sonra hepimiz olduk bir kardeş. Bir kardeş olduktan sonra benim karnım aç, Senin karnın tok olmaz. Senin karnın tok, benimki aç, o da olmaz. O da olmaz. Ya birbirimize şefkat ve merhametin icabı ne olacak, yardım olacak. Bu yardımdan ellerini uzatanlara Muhyiddin İbnü'l-Arabî diyor ki, zalimdir bunlar. Zalim, adamı döversin, parasını alırsın, zalim derler. Hayır, öyle değil. Birbirlerine şefkat ve merhametleri olmayan insanlar zalimdir, diyor. Bu orda inlesin, efendim sürünsün, sen beri tarafta yaşa, bu

müslümanlığın şeysi değildir. Müslümanlığın icabı değildir.

Allah cümlemizi affetsin de hakiki Müslümanlar zümresine cümlemize ilhak olsun.

b. Dünya ve Ahiret Mukayesesi

وَاللّٰهُ مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ
إِصْبَعَهُ هَذِهِ فِي الْيَمِّ فَلْيَنْظُرْ بِمَ يَرْجِعُ

Vallâhi mâ'd-dünyâ fi'l-âhirati illâ mislû mâ yec'alü ehadüküm isbeahû hâzihî fi'l-yemmi. Fe'l-yenzur bime yerciu.

Ne güzel temsil verdi Cenâb-ı Peygamber. Bu dünyanın ahiret ile arasındaki fark, burada hep aldanıyoruz, 60-70 senelik bir ömür içerisinde hep zannediyoruz ki ben olayım, işler benim olsun, ben beceriyim, herkese amir olayım, hükümdar olayım, kuvvet sahibi olayım, herkes benim madenim olsun, benden başka daha kimse üstüne olmasın. Bu gayeyi güderken Cenâb-ı Peygamber diyor ki, şu dünya sizin uğraşıp da milyonlara sahip olmak istediğiniz şu dünya ki, bu dünyadan Karunlar da geçmiş değil mi. Bu Karunlar sizin parasının sayısını Allah'tan başka kimse bilmiyor. Bu kadar büyük bir servete sahipken bugün yerin altında sürünüp gidiyor. Bunun emsali pek çok.

Sen de bugün bu servetini muhakkak bir bırakıp gideceksin. Bu servetinin helalden kazanıldığını nasıl ispat edeceksin Allah'a karşı?

Şimdi biz hacca giderken tereyağının kilos 30 lirayken, 40 lirayken bugün 80 lira olmuş. Bu Avrupa'dan mı geliyor bize?Avrupa'dan mı geliyor? Gemiler mi getirmedir? Yoksa Avrupa boykot mu ediyor, vermiyor bize? Bu memleketin malını, bir iki ay içerisinde bir misli böyle artırmak elbette bir insafsızlığın alameti. Ama bunlar hep birbirini kovalar, başka.

Şimdi burada Cenâb-ı Peygamber diyor ki, siz bu dünyanızla âhiretin arasında size bir ölçü vereyim de aklınızı başınıza toplayın. Koca bir deniz, hangisi olursa olsun. Bu büyük denizler, bu bizim Akdeniz, şey için var. Karadeniz falan onun yanında hiç. Bu okyanustaki denizlere efendim, iğneniz var, iğneniz. Parmağınız da demiyor. İğnenizi soksanız, çünkü iğne cilalıdır. Cilalı olduğu için suyu tutmaz. Sektünüz da o iğneyi, çıkardınız. Çıkardığınız vakitte o iğnede ne kalır? Bir nem kalır. Üstünde ıslaklık vardır işte o kadarcık. Islanmıştır. Bu denizde ne eksildir? Denizden bir şey eksiltmiş mi? Eksiltebilir mi o? Hatta avucunuzdan da alsınız,

kova ile de alsanız, denizden ne eksiltebilirsiniz?

Hiçbir şey eksilmez. Binâenaleyh, dünya-
nız bu iğnenin ucuna yapışan su kadardır. Âhi-
retimiz hudutsuz bir âlemdir. Hudutsuz bir
âlemdir. Binâenaleyh, sizin, şimdi biz hac ta
zemzemi içiyoruz. İçerken, Ya Rab, *Inni ese-
lûke ilmen nâfîa*. Ya Rab! Bana ilmi nâfi ver.
İlmi nâfi, atom ilmi mi? Ne ilmidir bilmem. Ay-
lara gitmek ilmi mi? Çeşitli ilim var bugün. He-
sap ilmi mi? Hendese ilmi mi? Doktorluk ilmi
mi? Ne ilmi istersen. Fakat hangi ilim olursa ol-
sun. Ay'a gidiyor bugün işte. Daha birçok şeyler
de var. Bu çok bir bilgiye bağlı tabi. Bu ölçüyor,
arabasını hazırlıyor, her şeyisini hazırlıyor. Sü-
rüp gidiyor buradan. Bizim çocukluğumuzda
derler ki, işte de havanın şu kadar dışarısına
çıkarsan, yaşayamazsın ölürsün derlerdi. Niçin?

Hava almayan mıntıka da vücut kanlarını
dışarıya verir, yaşayamazsın sen. Fakat bugün
herif işte havaların dışına gidiyor. Havasız mın-
tıkayı atlayıp gidiyor aya kadar. Oradan da gü-
zel bir dönüp geliyor. Bir bilgi bu. Bu bir bilgi-
dir. Bunu bazı insanlar olmaz molmaz diyorlar
ama ilim Allahu Teâlâ'nın sıfatıdır. Olmaz de-
mek Allah'ı inkâr etmek çünkü.

Allah bu ilmi insanlara veriyor. Allah insanları kendi sıfatında yaratmış. Yani kendisindeki ilimleri, sıfatları nelerse bunlardan insanlara vermiş parça parça. Bu parça verdikleri ilimler sayesinde ki aya da gider başka yere de gider. Bu gidişle bu ilim olsa olsa dünyada yaşadığı bir müddet var, elli sene, yüz sene, yaşar. Bol para alır, her şeyi yerinde yaşar. Fakat öldükten sonra yeri yine cehennemdir, yine cehennem. Allah'a iman edememiştir. Fakat imanlı bir insan bunu yaparsa ne mutlu insana. Dünyada da bahtiyardır, âhirette de bahtiyardır. Binâenaleyh, asıl ilim insanı öldükten sonra o cenneti adn'a ve diğer cennetlere rahatlıkla sokacak ilimdir. Bunun için Allah korkusu en başta gelir. Allah sevgisi onun yanı başında gelir. Allah sevgisiyle Allah korkusu kardeşirler. Bu ikisi birbirinden hiç ayrılmaz. Korkunun olduğu yerde sevgi vardır, sevginin olduğu yerde korku vardır. Allah'ı sevdiği nispette korkar, Allah'tan korktuğu nispette de Allah'ı sever. Bunlar tabi laf işi değildir. Binâenaleyh, dünyanın ömrü bu kadarcık. Dünyanın ömrü bu kadarcık. Bu kadar ömre aldaniyoruz. Derken ebediyet âleminin, ebediyet âleminin nihayeti yok.

Ebedî işte. Sonsuz bir âlem. E ya Allah esirgeye cehennemlik olursa ne olur insanın hali?

b. Kardeşlik Ve Yardımlaşma Hakkında Öğütler

Bakın şimdi buradaki hadîs gelecek.

وَاللّٰهُ اِنَّكُمْ لَتَبْخُلُوْنَ وَتَجْبُنُوْنَ وَتَجْهَلُوْنَ وَاِنَّكُمْ
لَمِنْ رَّيْحَانِ اللّٰهِ وَاِنَّ اٰخِرَ وَطْءَةٍ وَطِئَهَا رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ بِوَجِّ

Vallâhi inneküm le tebhalûne, ve tecbünûne, ve techelûne, ve inneküm le min rayhânillâhi, ve inne âhira vedetin vediehâ rabbü'l-âlemîne bi veccin.

Vallâhi. Yine kasekle buyuruyor Cenâb-ı Peygamber. *Vallâhi inneküm le tebhalûne, ve tecbünûne, ve techelûne, ve inneküm lemin rayhânillâhi.* Siz sıkılık yapıyorsunuz, bahillik. Kardeşlerinize lazım olan yardımı yapamıyorsunuz. Ama bunu ben söylerken çok dikkat lazımdır ki, bu işler kolay işler değildir.

İş yapamayan sakatı var. O sakatları bulup onları efendim haklarını tespit etmek cemiyetin vazifesidir. Cemiyetin vazifesidir. Biz de cemiyete yardım edeceğiz. Cemiyette onları besleyecek. Geçen ben duyduğumda hayret

ettim. Amerika'dan bir kardeş geldi. Amerika'dan. Şimdi dünya birleşti gayri de. Diyor ki, çok müreffeh bir memleket. Bulunduğum memleket. O kadar müreffeh ki tarif edemem. Herkes sürur içinde yaşıyor. Canım orada fakir yok mu? Yok yok. Hepsini oranın idarecileri tespit etmişler. Hangi mahallede ne kadar fakir var, hangi mahallede ne kadar hasta var, zarurette var, ayağı sakat var, gözü kör var. Hepsinin ihtiyacına göre maaş bağlamış adama. Maaş bağlamış. Binâenaleyh herkes sürur içerisinde yaşıyor. Sen şimdi gavur diyorsun ama bak ne güzel bize ders veriyor şimdi oradan. O onu yapabilsin de biz niçin yapamayalım? Biz niçin yapamayalım? Asıl bu işe hak bizim o. Bizim vazifemiz, bizim hakkımız. Siz şimdi ne kadar bahilik yaparsanız yaparsınız.

Ve tecbünûne. Korkarsınız harbe gitmekten. *Oldu. Ve techelûne.* Allah'ı bilmek için kitapları okumazsınız. İlim insanda, irfan okuyacaksınız da öyle hâsıl olacak. Allah'ın kitaplarını oku. Bakalım ne diyor Allah. Peygamberin kitaplarını oku. Bakalım neler diyor Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem? Bak bunları hep anlatan, onun mübarek sözleri. Binâenaleyh bunları okudukça, insanda irfan hâsıl olur, Allah'a

karşı hem korku olur, hem de sevgi olur. Zaten bu korku ve sevgi insanda oldu muydu, insanda bakarsın iki kanatlı kuş gibi, istediği gibi güzelce uçar, kemâle ulaşır.

Ve inneküm lemin rayhânillâhi. Şimdi bak ne güzel. Siz canınızı verecek olduğunuz vakitte, müminlere bahusus, cennetten bir koku getirilir. Onun canını alacak olan melek sana o kokuyu kokutur. O kokuyla beraber cennete teslim edersin. Hiç kıldan, yağdan kıl çeker gibi canını çıkarırlar, alır giderler. Hiç haberin de olmaz. Hiç sıkıntı çekmezsin. Allah böylesini cümlemize nasip etsin. Bak ne güzel.

وَاللّٰهُ لَا يَدْخُلُ قَلْبَ امْرِئٍ اِيْمَانٌ حَتّٰى يُحِبَّكُمْ لِلّٰهِ

وَلِقَرَابَتِيْ

Vallahi lâ yedhulü kalbe'mrin îmânün hattâ yühibbeküm lillahi ve likarâbetî.

Vallahi lâ yedhulü kalbe'mrin îmânün hattâ yühibbeküm lillahi. Sizin kalbinize iman giremez. Girmez iman. Siz Allah'ı sevmedikçe. Allah sevgisi gönle yerleşmedikçe iman oraya girmez. Gönle Allah sevgisinin girmesi için gönülünden ona zıt olan şeylerin çıkması lazım. Kap dolu iken oraya başka bir şey girmez. Kabı boşaltacaksın, ondan sonra oraya başka şey

koyabilirsin. Dünya sevgisiyle dolu olan kalplere, Allah sevgisi giremez. Allah sevgisinin girmesi için onun için demişler ki, en büyük günah hubbu'd dünya. Dünya sevgisi. Niçin? Allah sevgisinin girmesine mani oluyor, engel oluyor. Sabahleyin camiye kalkamıyoruz, ezan okunuyor, duyuyoruz da. Niçin gelemiyoruz? Rahatımızı da bırakamıyoruz. Allah'ı sevsek öyle mi olur hiç? Allah'ı seven insan ezanı duyduğu vakitte yatakta uyuyabilir mi? Eski Müslüman ezandan çok evvel kalkıyormuş seherin vaktinde, aman Ya Rabb! aman Ya Rabb! Diye yalvarıyor, yalvarıyor. Allahu Teâlâ da meth ediyor seher vakitlerinde istiğfar edenleri. Biz onu da yapamıyoruz. Ezan okunduktan sonra yine kalkıp camiye de gelemiyoruz. Hâlbuki evimizde kılarız belki. Evimizde kılsak dahi camide kıldığımız namazın faziletini alamadığımız gibi namazımız da ya olur ya olmamış. Ya kabuldür ya değildir. Çünkü bizim bugünkü insanın okumak kabiliyeti çok zayıflamıştır. Kur'an'ı dürüst okuması çok zordur. Şimdi okuyalım birer Kur'an, bakarsın ki ağzını burnunu karıştırırlar. Niçin? Kur'an'ı bir hafız efendinin, bir Kur'an okuyanın önünde talim edeceksin de bu dil ona alışacak. Biz Türk'üz, Türk olmamız dolayısıyla dilimiz,

Arapça kelimeleri konuşmaya uygun değildir. Ancak talim neticesinde olur. E bu talimi de bugün yapan ancak hafızlardır, başkaları değil. Halk bu işte geri kalıyor tabi. Onun için imanının kalbe girmesinde Allahu Teâlâ'yı sevgi ve bir de Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in karabeti olan yakınlarını, ashab diyoruz bunlara, âlî ashabını sevmek suretiyledir. Bir tane daha okuyayım ki bakınız şimdi bu.

وَاللّٰهُ لَا يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ دَخَلَهَا حَتَّىٰ يَكُونُوا
فِيهَا أَحْقَابًا وَالْحُقُبُ بِضْعٌ وَثَمَانُونَ سَنَةً وَالسَّنَةُ
ثَلَاثُمِئَةٌ وَسِتُّونَ يَوْمًا كُلُّ يَوْمٍ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا
تَعُدُّونَ

*Vallâhi lâ yehrucu mine'n-nâri men deha-
lehâ hattâ yekûnu fîhâ ahkâben, ve'l-hukübü
bid'un ve semânûne seneten, ve's-senetü
selâsü mietin ve sittûne yevmen, küllü yevmin
ke elfi senetin mimmâ teuddûn.*

*Vallâhi lâ yehrucu mine'n-nâri men deha-
lehâ. Allah'a kasem ediyor ki, cehenneme gi-
ren cehennemden çıkmayacak. Hattâ yekûnu
fîhâ ahkâben. Çok yüz seneler, çok bin seneler
geçecek de ondan sonra çıkacak. Çok.
Ve'l-hukbü. Ahkâb dedi ya. Ahkabın müfredi*

hukuk, *bid'un ve semânûne seneten*. Bidun, Semanun seksen. Bidü, üçten dokuza kadar olan rakama diyorlar. Seksen bir, seksen iki, seksen üç, seksen dört, seksen beş, seksen dokuza kadar dayanır. Bu kadar senedir bir hukuk. Ahkab olunca birçok bu kadar sene. Ama bu sene bizim seneler gibi değil. Bu senenin her bir günü *ve's-senetü selasü mietin ve sittûne yevmen*. 360 gün. Ama bak şimdi. *Küllü yevmin keelfi senetin*. Fakat bir gün bin sene kadar. Bir gün bin sene kadar uzuyor. Öyle olunca sayısız bir sene meydana geliyor. Sayısız bir sene meydana geliyor. Allah kusurumuzu affetsin. Bunun yüzünü de bize göstermesin, adını da anmayalım. Ders de çok, vakit de geldi ama bir tane daha söyleyeceğim.

وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ. قِيلَ: يَا
رَسُولَ اللّٰهِ وَمَنْ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقِهِ

Vallâhi lâ yü'minü, vallâhi lâ yü'minü, vallâhi lâ yü'minü. Kîle: Yâ Rasûlallâh, ve men? Kîle: Ellezî lâ ye'menü câruhû bevâikahû.

Vallâhi lâ yü'minü. Dikkat edin. Vallâhi lâ yü'minü. Vallâhi lâ yü'minü. Vallâhi lâ

yü'minü. Üç defa kasele Cenâb-ı Peygamber iman et demiştir diyor.

Kîle: Yâ Rasûlallâh, ve men? Kim O iman etmeyen Ya Rasûlallah?

Ellezî lâ ye'menü câruhû bevâikahû. O adam ki komşusu onun şerrinden emin değil. O adamda iman yoktur. Ne derse desin o. Yani bizi nasıl İslamlıktaki güzel ahlâkı sevdiliyor bu? Nasıl güzel ahlâkı sevdiliyor? Sen cennete girmek istiyorsan komşunla iyi geçin. Senin de hatan olur, onun da hatası olur ama insan birbirlerine karşı daima kardeşdir. Hüsn ü zan edecekler, hüsn ü muamele edecekler, güzel geçinecekler. E ben döverim, ben kırarım, ben vururum. E vurursun kırarsın ama cehennemi de boylarsın.

Bunu bakın, hem Ahmet b. Hanbel hem de Buhârî Hazretleri naklediyor bu hadisi. Bir daha okuyayım. *Vallâhi lâ yü'minü.* Genç kardeşler ezberleyin. *Vallâhi lâ yü'minü.* Kısa kelime.

vallâhi lâ yü'minü. Kîle: Yâ Rasûlallâh, ve men? Kîle: Ellezî lâ ye'menü câruhû bevâikahû. Câr, komşu. *Ye'men* emin değil.

Kim? Câr, komşusu emin değil. *Bevâikah*, zulmünden emin değil. Zulmediyor etraftaki komşularına. Zulmün pek çok çeşidi var ha.

Evinde, evinde etlerin kokusunu yayarak, ciğerlerin kokusunu yayarak, etleri, envai çeşit yemekleri getirirken, zerzevatları, öterleri, berileri getirirken, herkes göre göre getirir de evine sokarken bu komşulardan göremeyenlerin hakkının zulmünü nasıl ödeyeceksin sen? Nasıl ödeyeceksin? Efendim, ben kazandım işte yiyeceğim. Ben kazandım, yiyeceğim müslümanlıkta yok. Biz hep kardeşiz dedik ya, ben yiyeyim de bir kardeşim burada baksın olur mu bu kardeş? Biz ana baba kardeşiyle din kardeşinin arasında hiç fark var mı? Din kardeşi ana baba kardeşinden daha evladır. Yarın cehennemdeki iki kardeş böyle, birisinin kabahati çokmuş, atın bunu cehenneme demişler. Öteki cennetlik olan kardeş, Ya Rab, beni de onunla beraber götür. Niçin? Bu benim kardeşim demiş. Onsuz cenneti ben ne yapayım? Hadi onu da affettim, götürün ikisini de cennete diyor. Kardeş olunca böyle olur işte. Kabahatli, kabahatsiz insan yok ki dünyada. Bulur musun bir kabahatsizi? Yoktur. E kabahatleri hep hüsn ü zan edeceğiz, affedeceğiz. Elimizden gelmez aman Ya Rabbim! Bu kardeşimin de şu huyunu değiştir de iyi bir kardeş olsun bu da bana.

Ankara'da dinledim. Hazreti Ömer'in bir kardeşi varmış. Mısır'a gitmiş. Mısır'dan bir efendi gelmiş. Hazreti Ömer sormuş, benim kardeşim ne yapıyor demiş. Ya Ömer, bırak demişler. Bu senin kardeş, şaşırdı. Yoldan çıktı, hiç adını da sorma. Ben de söylemeyeyim. Demiş, sen giderken bana uğra da ben sana bir mektup vereyim. Giderken al, uğramış mektubu almış, götürmüş kardeşine vermiş. Mektubu da işte nasıl yazdıysa artık, mektubu alır almaz adam pişman olmuş, nedametler getirmiş, tövbekâr olmuş, hemen almış kalemi eline.

Ya Ömer kardeşim, ben böyle hatalar ettim ama şimdi nedamet ediyorum, pişman oldum, kardeşliğimiz yine bâkirdir inşallah, bizi de duadan unutmayın diyerekten güzel bir cevap yazmış. Kardeşlik böyle birbirleriyle himaye etmekle mükellefiz.

Hele birisi daha var, çok hoşuma gider bu benim. İki kardeş olmuşlar yine. Derken birisi bir vakit sonra bozulmuş, yolda şaşırmış. Başlamış çeşit fenalıklar yapmaya. Demişler ki senin kardeş bozuldu yahu. Bak bu neler yapıyor neler. Açmış ellerini, kapanmış secde-i Rahmana. Ya Rab! Benim bu kardeşimi affet. Onun

salaha hâl nasip et. Gözlerinden şıpır şıpır yaşlar akıyor. İman, imanın tesirine bakın. O Allah'ın ibadetleriyle meşgul olan insanın kalpleri böyle rakik olur, yumuşacık olur. Kardeşlerine dövmek, sövmekle olmaz bu iş.

Mukallibel kulub Allah'tır. Allah'a yalvardığımızın da hepsini bir anda güzelcecik yapar.Hiç. Bir anda dünyayı alt üst eder, bir anda da dünyayı güle döndürür. Allah cümlemizi affetsin. Tevfikatı samedâniyesine mazhar buyursun.

Haa şundan söyleyeyim ben şimdi.Hacıya gittik geldik elhamdülillah gidip geliyoruz ama Allah kusurlarımızı affetsin.

Şimdi şu okuduğum hadîse bakıyorum da ağlamak düşer bize. Hacılık kolaylaştı şimdi. Paran oldu muydu kolaycacık yaparsın hacı, olur gelirsin.

Burada da bir sürü ikramlara nâil olursun. Fakat asıl hüner o değil.

Hüner Allah'ın sevdiği ve razı olabildiği bir kul olabilmek. Bir kul olabilmek. Hüner burada. İster haccına gitmiş, farzını yapmış olmakla kal. İstersen belki vaktinde yok yapamadın ama Allah'a razı olacak,

Allah'ın senden razı olabileceği bir kul olabilmek hepimizin vazifesi.

Onun için hepimizi Allah affetsin de kendisinin razı olduğu ve sevdiği kullarının arasında bizi de kabul etsin.

El Fâtiha.

Mehmet Zahid KOTKU

02.02.1975

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ